

ROMÂNIA
JUDECĂTORIA TURDA

Operator de date cu caracter personal nr. 3186
prezentul document conține date cu caracter personal aflate sub incidența Legii nr.
677/2001

Dosar nr. 2947/328/2008

SENTINTA CIVILA Nr. 2368/2013
Ședința publică din 13 septembrie 2013
Instanța constituită din:
Președinte Florin Cătălin Jacotă
Grefier Marcela Boboc

Pe rol se află pronunțarea cauzei civile formulată de reclamanta Giurgiu Otilia împotriva pârâților Giurgiu Ovidiu Vasile, Filip Georgeta Dana, Giurgiu Horațiu Dan, Borza Gligor Gabriel, Parohia Bisericii Ortodoxe Câmpia Turzii, Parohia Bisericii Locale Greco Unite Câmpia Turzii, Borza Mihaela și SC TEFIR IMPORT EXPERT SRL având ca obiect uzucapiune și succesiune.

La apelul nominal făcut în cauză se constată lipsa părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Mersul dezbaterilor și susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință din data de 13.09.2013, care face parte integrantă din prezenta sentință.

I N S T A N T A

Deliberând asupra prezentei cauze, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Judecătoriei Turda la data de 21 aprilie 2008, sub nr. 2947/328/2008 reclamanta Giurgiu Otilia, prin reprezentant av. Giurgiu Nicolaie a chemat în judecată pe pârâții Giurgiu Ovidiu-Vasile, Filip Georgeta Dana, Giurgiu Horațiu Dan, Borza Gligor Gabriel, Parohia Bisericii Ortodoxe Câmpia-Turzii I și Parohia Bisericii Locale Greco Unite Câmpia Turzii, solicitând instanței ca prin hotărârea pe care o va pronunța să constate că prin posesie pașnică, publică, netulburată și sub nume de proprietar de peste 30 ani, reclamanta și defunctul său sot, Giurgiu Vasile, au dobândit dreptul de proprietate asupra unui imobil teren în suprafața de aproximativ 1000 mp, parte din imobilul înscris în CF Câmpia Turzii nr.130 A+6 nr.top.1618 cu destinația de arator și loc de cimitir, să dispună dezmembrarea imobilului înscris în CF Câmpia Turzii nr.130 A+6 nr.top.1618 în două imobile noi, corpuri de avere de sine stătătoare după cum urmează: imobil cu nr.top.nou 1618/1 cu destinația de arator și loc de cimitir în suprafața totală de 16984 mp, imobil cu nr.top.nou 1618/2 cu destinația de arator în suprafață de 1000 mp, să dispună intabularea dreptului de proprietate asupra imobilului cu nr.top.nou 1618/2 în favoarea lui Giurgiu Vasile și soția Giurgiu Otilia, în întregime, ca bun comun, cu titlu de drept uzucapiune, să constate că masa succesorală după defunctul Giurgiu Vasile se compune din cota de 1/2-a parte din imobilul cu nr.top.nou 1618/2, moștenitorii acestuia fiind reclamanta în cota de 1/8-a parte din întreg, în calitate de soție supraviețuitoare și parații pârâții Giurgiu

Ovidiu-Vasile, Filip Georgeta Dana și Giurgiu Horatiu Dan în cota de câte 1/8-a parte din întreg fiecare, să dispună predarea succesiunii și intabularea dreptului de proprietate asupra cotelor moștenite în favoarea succesorilor, să oblige pârâții Borza Gligor Gabriel, Parohia Bisericii Ortodoxe Câmpia-Turzii I și Parohia Bisericii Locale Greco Unite Câmpia Turzii să recunoască reclamantei dreptul de proprietate asupra imobilului cu nr.top.nou 1618/2 și să se abțină pe viitor de la orice act de tulburare a posesiei și proprietății, să fie obligat pârâtul Borza Gligor Gabriel să predea în deplină proprietate și posesie porțiunea din imobilul cu nr.top.nou 1618/2 pe care a ocupat-o pe nedrept, sub sancțiunea unor daune cominatorii de 100 lei pentru fiecare zi de întârziere de la data rămânării definitive a hotărârii și până la data eliberării efective a terenului

În motivare, reclamanta a arătat că împreună cu defunctul său soț a ocupat și folosit aproximativ din anul 1960 o gradină de aproximativ 1000 mp alipită unui cimitir din Câmpia Turzii.

S-a afirmat că pârâtul Borza Gligor Gabriel a demolat, în mod abuziv și fără nici un drept, gardul care împrejmua acest imobil și a împiedicat folosința acestuia, profitând de faptul că stare de fapt anterior expusă nu este reglementată și din punct de vedere juridic.

S-a mai arătat că Giurgiu Vasile a decedat în 11.02.2006, însă nu a fost dezbătută succesiunea după acesta, moștenitorii lui fiind reclamanta și pârâții Giurgiu Ovidiu-Vasile, Filip Georgeta Dana și Giurgiu Horatiu Dan

În drept, s-au invocat prevederile art.1846 și urm.C.civ., art.480 Cod.civ, art.650 și urm.C.civ.

Pentru dovedirea susținerilor s-au depus, în copie, următoarele înscrisuri: extras CF, acte de stare civilă și s-a solicitat încuviințarea administrării probei cu expertiză – specialitatea topografie și a probei testimoniale.

Acțiunea reclamantei a fost legal timbrată cu taxă judiciară de timbru și s-a aplicat timbru judiciar în quantum legal.

Pârâții Giurgiu Ovidiu-Vasile, Filip Georgeta Dana și Giurgiu Horatiu Dan nu au formulat întâmpinare la cererea de chemare în judecată și nu s-au prezentat în fața instanței pentru a-și exprima poziția procesuală.

Pârâtul Borza Gligor Gabriel a depus întâmpinare la data de 13 noiembrie 2008 prin care a arătat că folosește terenul în suprafața de 460,22 mp situat în mun. Câmpia Turzii, str. Grădinilor f.n. (lângă gardul cimiturului) în calitate de chirie, în temeiul contractului de închiriere nr. 880/08.02.2008 încheiat cu municipiul Câmpia Turzii. (fila 44 vol. I)

Pârâtul a mai afirmat că nu are cunoștință că terenul s-ar afla în proprietatea alte persoane fizice sau juridice, iar contractul de închiriere continuă să producă efecte juridice.

Pârâta Parohia Bisericii Ortodoxe Câmpia-Turzii depus întâmpinare la data de 25 februarie 2009, prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată (fila 68 vol. I).

În expunerea de motive s-a arătat că Parohia Bisericii Ortodoxe Române I folosește terenul în suprafața totală de 17984 mp, pe o parte din acest teren aflându-se cimitirul parohiei. S-a afirmat că destinația acestui teren este de cimitir, însă până în prezent este ocupat cu morminte doar o parte din suprafața totală de 17984 mp, iar pe suprafața rămasă neocupată biserica a dat enoriașilor care au solicitat posibilitatea să-și cultive produse agricole în funcție de nevoi.

S-a susținut că decedatul Giurgiu Vasile s-a aflat printre enoriașii care au solicitat de la biserica o bucată de teren spre folosință, însă acesta nu a folosit terenul pentru a cultiva produse agricole necesare pentru întreținerea familiei, ci confecționa cripte și cruci. S-a subliniat că acest fapt a fost cunoscut de consiliul parohial, care a fost de acord ca Giurgiu Vasile să confecționeze cripte și cruci în cimitir.

S-a considerat că nu sunt îndeplinite condițiile de bază ale uzucapiunii întrucât

decedatul Giurgiu Vasile nu a posedat neîntrerupt, netulburat, și sub nume de proprietar terenul în litigiu.

Totodată, s-a învederat că pentru a opera dobândirea proprietății prin uzucapiune, conform art.645 și art.1837 Cod Civil trebuie îndeplinite condițiile rezultând din art. 1846-1847 Cod Civil, însă în speță reclamanta nu poate face dovada datei de la care folosește terenul, nu poate face dovada faptului ca l-a folosit neîntrerupt și netulburat întrucât în repetate rânduri a intrat în conflicte deschise cu pârâțul Borza Gligor Gabriel care a avut acordul bisericii prin consiliul parohial să execute cripte și cruci în cimitir întrucât solicitarea enoriașilor era mare iar Giurgiu Vasile nu-și onora comenzile angajate.

S-a mai susținut că din februarie 2006 Giurgiu Vasile a decedat iar restul familiei nu a mai utilizat terenul conform scopului pentru care a fost dat spre folosință. De asemenea, s-a afirmat că pârâta i-a solicitat în mai multe rânduri numitului Giurgiu Vasile să elibereze terenul pe care a lucrat, însă acesta a refuzat.

S-a concluzionat că reclamanta nu a dovedit în mod cert deținerea terenului de 1000 mp în baza unui raport juridic și nici nu s-a dovedit că ar fi existat o manifestare exterioară de voință din partea reclamantei și a soțului decedat al acesteia de a stabili terenul în calitate de proprietar.

Prin cererea înregistrată la data de 03 mai 2012 reclamanta a extins și modificat acțiunea inițială și față de pârâții SC TEFIR IMPORT EXPORT SRL și Borza Mihaela, solicitând instanței ca prin hotărârea pe care o va pronunța să constate nulitatea documentației de atribuire a numerelor cadastrale 52193 și 52194 și, în consecință, să dispună anularea celor două nr. cadastrale, să constate că reclamanta și defunctul său soț Giurgiu Vasile a dobândit, prin uzucapiune, dreptul de proprietate asupra unui imobil teren în suprafața de aproximativ 1241 mp, parte din mobilul înscris în CF Câmpia-Turzii nr. 130 A+6 nr.top. 1618 cu destinația de arator și loc de cimitir, să dispună dezmembrarea imobilului înscris în CF Campia Turzii nr. 130 A+6 nr.top. 1618 în 2 imobile noi, corpuri de avere de sine statatoare după cum urmează: imobil cu nr.top nou 1618/1 cu destinația de arător și loc de cimitir în suprafața totală de 16. 984 mp; imobil cu nr.top. nou 1618/2 cu destinația de arător în suprafața de 1.241 mp, să dispună întabularea dreptului de proprietate asupra imobilului cu nr.top. nou 1618/2 în favoarea lui Giurgiu Vasile și soția, Giurgiu Otilia, în întregime, ca bun comun, cu titlu de drept uzucapiune, să constate că masa succesorală după defunctul Giurgiu Vasile se compune din cota de 1/2. parte din imobilul cu nr.top. nou 1618/2, moștenitorii acestuia fiind reclamanta în cota de 1/8-a parte din întreg, în calitate de soția supraviețuitoare și pârâții Giurgiu Ovidiu-Vasile, Filip Georgeta Dana, Giurgiu Horatiu Dan în cota de câte 1/8-a parte din întreg fiecare, să dispună predarea succesiunii și întabularea dreptului de proprietate asupra cotelor moștenite în favoarea succesorilor, să oblige pârâții să recunoască reclamantei dreptul de proprietate asupra imobilului situat din punct de vedere administrativ în Campia-Turzii, FN, jud. Cluj, înscris în CF 130 Campia-Turzii, nr.top. nou 1618/2 și să se abțină pe viitor de la orice act de tulburare a posesiei și proprietății, să oblige pârâții să predea reclamantei în deplina proprietate și posesie porțiunea din imobilul cu nr.top. nou 1618/2 ocupată pe nedrept, sub sancțiunea unor daune cominatorii de 100 lei pentru fiecare zi de întârziere de la data rămânării definitive a hotărârii și până la eliberarea efectivă a terenului (fila 270 vol. I).

În motivare s-a arătat că terenul proprietatea S.C. TEFIR IMPORT EXPORT SRL și a familiei Borza se află situat în alt loc, făcând parte din imobilul cu nr.topo. 830/3/1 și în mod greșit terenul proprietatea reclamantei a fost identificat ca fiind cu identic cu acela cu nr.cad. 52193, respectiv 52194.

S-a precizat că terenul pe care reclamanta și familia sa l-a folosit până la introducerea cererii de chemare în judecată nu este identic cu acela cumpărat de S.C. TEFIR IMPORT EXPORT SRL și familia Borza, acesta fiind situat în realitate în altă parte, astfel încât să se impune anularea numerelor cadastrale, ca fiind greșit emise, deoarece corespund faptic unui teren identificat cu alt număr topografic și situat în altă parte.

S-a subliniat că raportul de expertiză efectuat în cauză confirmă faptul că documentația în baza căreia s-au atribuit cele două nr. cadastrale este greșită, motiv pentru care coordonatele care au stat la baza identificării celor două numere cadastrale trebuie anulate întrucât nu privesc porțiuni din imobilul cu nr.topo. 830/3/1, ci porțiuni din terenul identificat cu nr.topo. 1618.

Pârâții Borza Gligor Gabriel, Borza Mihaela și SC TEFIR IMPORT EXPORT SRL au formulat, la data de 08 iunie 2012, întâmpinare la cererea de chemare în judecată modificată, prin care au solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată și obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În expunerea de motive s-a arătat că la data de 10.08.2010, pârâții Borza Gligor Gabriel și soția Borza Mihaela au încheiat cu Primăria Mun. Câmpia Turzii un antecontract de vânzare cumpărare înregistrat la Primăria Mun. Câmpia Turzii sub nr. 9793/101 având ca obiect un teren în suprafața de 499 mp, situat în Municipiul Câmpia Turzii zona B, contract care ulterior a fost perfectat în forma autentică conform contractului de vânzare cumpărare autentificat de către BNP Anuta Vomir la data de 18.11.2011. S-a subliniat că în cuprinsul acestui contract a fost identificat terenul ce a făcut obiectul antecontractului ca fiind înscris în CF 52194 Câmpia Turzii cu nr. cadastral 52194, în suprafața de 499 mp, cu destinația pasune.

S-a mai arătat că pârâta SC TEFIR IMPORT EXPORT SRL a dobândit prin aceeași procedura imobilul teren în suprafața de 742 mp înscris în CF 52194 Câmpia Turzii cu nr. cadastral 52193.

Potrivit pârâților, rezulta atât din conținutul contractelor cumpărare încheiate în forma autentică cât și din documentațiile cadastral anexate acestor contracte de vânzare cumpărare, că au dobândit dreptul de proprietate asupra imobilelor teren identificate cu coordonate și numere cadastrale, având configurația și amplasamentul conform schițelor cadastrale anexate contractelor.

Cu privire la invocarea prescripției achizitive de către reclamanta asupra imobilului teren dobândit de pârâți prin încheierea contractelor de vânzare cumpărare anterior menționate, s-a considerat că nu sunt îndeplinite condițiile de dobândire a dreptului de proprietate deoarece reclamanta și soțul sau nu au folosit imobilul teren în mod continuu, netulburati și sub nume de proprietar.

S-a susținut în acest sens că terenul asupra căreia reclamanta pretinde un drept de proprietate a fost de fapt în proprietatea regiei autonome SGCL până în anul 1989, iar apoi a fost preluat de către regia autonomă RAGCL din cadrul Primăriei Mun. Câmpia Turzii. S-a precizat că aceste regii autonome aveau mai multe domenii de activitate, unul din acesta fiind și confecționarea de cadre, morminte și cripte, iar reclamanta și soțul defunct al reclamantei, Giurgiu Vasile s-au angajat la aceasta regie aproximativ din anul 1982, Giurgiu Vasile desfășurând activități de confecționare de morminte și cripte pe acest teren pretins de către reclamanta.

S-a mai susținut că, deși reclamanta afirma că împreună cu soțul sau au folosit acest teren încă din anul 1960, este de notorietate că până în anul 1970, terenul în suprafața de 1.000 mp era ocupat de albia paraului Racosa.

În drept, s-au invocat prevederile art. 115 Cod.pr.civ.

În probațiune, în temeiul art. 167 alin.1 C.proc.civ. instanța a încuviințat reclamanților proba testimonială, proba cu înscrisurile depuse la dosar, proba cu interogatoriul părților și proba cu expertiza tehnică – specialitatea topografie.

La termenul de judecată din data de 16 februarie 2010 și respectiv 16 iunie 2010 s-a administrat proba testimonială încuviințată, fiind audiați martorii Dragan Nichita, Ana Vasile, Bocos Maria și Miklos Ileana declarațiile acestora fiind consemnate și atașate dosarului cauzei (file 124-125,151-152 vol. I).

La dosarul cauzei a fost depus raport de expertiză tehnică judiciară efectuată de d-nul expert tehnic ing. Ionescu Victor (file 245-259) .

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarea stare de fapt și de drept:

În fapt, imobilul în litigiu este situat din punct de vedere administrativ în mun. Turda, FN, jud. Cluj și este înscris în CF. nr. 130 Turda, nr. top. 1918, cu destinația „, arător, loc de cimitir, în suprafață de 17984 mp, având ca proprietar tabular pe pârâta Biserica Locală Greco Unite Câmpia Turzii .

Identificarea topografică potrivit celor mai sus arătate rezulta din extrasul de carte funciară, precum și din concluziile raportului de expertiză topografică efectuat în cauză.

Cu privire la solutionarea capătului de cerere privind dobândirea dreptului de proprietate, instanța va reține că, potrivit art. 6 alin. 4 din noul Cod civil, uzucapiunile începute și neîmplinite la data intrării în vigoare a legii noi sunt în întregime supuse dispozițiilor legale care le-au instituit. *A fortiori*, și uzucapiunile împlinite sub imperiul legii vechi sunt supuse dispozițiilor acesteia, în aplicarea principiului neretroactivității legii noi.

Instanța mai reține, cu privire la legea aplicabilă, că în teritoriile unde se aplică sistemul de publicitate imobiliară prin cărți funciare – Transilvania, Banat și Bucovina – aplicarea Codului civil a fost extinsă la data de 22 iunie 1943, prin Legea nr.389/1943. Ulterior, la data de 12 iulie 1947, prin Legea nr.241/1947 a fost pusă în aplicare Legea nr.115/1938 privind unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare, fiind scoase din vigoare reglementările locale în materie.

Prin urmare, reglementările privind uzucapiunile din Codul civil român (cartea III, Titlul XX) se aplică uzucapiunilor începute între momentul extinderii legislației române în Transilvania și data intrării în vigoare a Legii nr. 115/1938, prin Legea nr. 241/12 iulie 1947. După 12 iulie 1947, uzucapiunea poate începe și își produce efectele numai în cazurile și condițiile prevăzute de Legea nr.115/1938. Prescripțiile împlinite sau începute înainte de extinderea Codului civil român sunt și rămân reglementate de Codul civil austriac sau, după caz de legile maghiare

În prezenta cauză, s-a susținut că imobilul în litigiu a fost dobândit prin uzucapiune de către reclamanta Giurgiu Otilia și soțul său Giurgiu Vasile conform prevederilor art.1847 și 1848 Cod.civ. coroborat cu dispozițiile art.1890 Cod.civ.

Instanța reține ca uzucapiunea reprezintă un mod de dobândire a proprietății prin posedarea neîntreruptă a bunului în tot timpul fixat de lege, aceasta putând fi – uzucapiune de 30 de ani, reglementată de art. 1890 C.civ. sau uzucapiune de 10 până la 20 de ani, după distincțiile stabilite de art.1895 C.civ., când posesia a fost de bună credință și s-a întemeiat pe un just titlu.

Ceea ce trebuie să dovedească posesorul care invocă în favoarea sa efectele uzucapiunii de 30 de ani este că stăpânirea pe care a exercitat-o pe toată durata termenului respectiv a fost o adevărată posesie, respectiv reunirea elementelor constitutive precum și toate calitățile cerute ca posesia să fie utilă, adică neafectată de vreun viciu, simpla detenție precară ori posesia viciată, oricât ar dura în timp, neputând duce la uzucapiune.

Probatoriul administrat în cauză nu confirmă însă susținerile reclamantei în sensul că aceasta, împreună cu soțul său, Giurgiu Vasile au început să stăpânească terenul din litigiu într-o perioadă în care uzucapiunea era reglementată de prevederile Codului civil din 1864 și mai mult, nu atestă că posesia exercitată a fost continuă, publică, pașnică, netulburată și sub nume de proprietar, de peste 30 de ani pentru a dobândi dreptul de proprietate prin uzucapiune, conform prevederilor art.1847 și 1848 Cod.civ. coroborat cu dispozițiile art.1890 Cod.civ.

Astfel, din declarația martorului Dragan Nichita rezultă că defunctul Giurgiu Vasile nu a folosit singur terenul în litigiu, ci împreună cu numitul Borza. Din aceeași declarație rezultă că Giurgiu Vasile nu a exercitat posesia sub nume de proprietar, ci a fost lăsat să-și desfășoare activitate pe acest teren mai mulți ani de zile (fila 124).

Martorul Ana Vasile a relatat faptul că Giurgiu Vasile a folosit o suprafață de 300-400 mp de teren, iar nu 1000 mp, cum a afirmă reclamanta și, totodată, nu a putut confirma faptul că Giurgiu Vasile a stăpânit terenul sub nume de proprietar (fila 125).

De asemenea, martora Bocos Maria a arătat că terenul litigios era stăpânit de reclamantă, însă aparținea Bisericii, ceea ce confirmă faptul că posesia nu a fost exercitată sub nume de proprietar, ci pentru altul, pentru proprietar, în temeiul unui act încheiat cu acesta (fila 151).

În continuare, martorul Miklos Ileana a arătat că numitul Giurgiu Vasile, soțul defunct al reclamantei a folosit terenul în litigiu pentru construirea de cripte încă înainte de anul 1970 și până la data decesului său.

Din declarațiile concordante ale martorilor rezultă că posesia exercitată de reclamanta împreună cu Giurgiu Vasile nu a fost exercitată sub nume de proprietar, familia Giurgiu folosind o suprafață de teren care, potrivit extraselor de carte funciară de la dosar se afla în patrimoniul Bisericii Locale Greco Unite Câmpia Turzii, cu acordul acestei pârâte.

Conform art. 1847 Codul civil din 1864, „ca să se poată prescrie, se cere o posesie continuă, neîntreruptă, netulburată, publică și sub nume de proprietar. Deși precaritatea este tratată prin Codul civil adoptat în anul 1864 în rândul viciilor posesiei, în realitate, precaritatea este mai mult decât atât, este lipsa însăși a posesiei. Potrivit art. 1857 Cod civil :” Posesorul care posedă nu sub nume de proprietar nu poate să schimbe el însuși, fie prin sine singur, fie prin alte persoane interpuse, calitatea unei asemenea posesiuni.”

În prezenta cauză, se constată că nu sunt întrunite condițiile impuse de textul legal citat pentru a fi putut prescrie achizitiv în folosul reclamantei și al defunctului Giurgiu Vasile, întrucât stăpânirea nu s-a exercitat sub nume de proprietar - astfel că cererea principală privind constatarea dobândirii dreptului de proprietate prin uzucapiune asupra imobilului teren în suprafața de aproximativ 1241 mp, parte din imobilul înscris în CF Câmpia-Turzii nr. 130 A+6 nr.top. 1618 cu destinația de arator și loc de cimitir va fi respinsă.

Întrucât nu s-a stabilit că dobândirea dreptului de proprietate prin uzucapiune asupra unei parcele distinct delimitată în suprafață de 1241 mp, parte din imobilul înscris în CF Câmpia-Turzii nr. 130 A+6 nr.top. 1618, urmează a fi pronunțată aceeași soluție de respingere și cu privire la capetele de cerere subsecvente petitului de constatare a uzucapiunii, cereri care au ca obiect imobilul anterior identificat, drept consecință a respingerii capătului de cerere principal.

Având în vedere considerentele de fapt și de drept anterior expuse, instanța consideră cererea reclamantei în întregime neîntemeiată, aceasta urmând a fi respinsă ca atare.

Fiind în culpă procesuală, în baza art. 274-276 Cod proc.civ., instanța va obliga pe reclamantă să plătească pârâților Borza Mihaela și SC TEFIR IMPORT EXPORT SRL

suma de 1240 lei, câte 620 lei în favoarea fiecăruia, cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând onorariu avocațial.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge ca neîntemeiată acțiunea formulată și modificată de reclamanta Giurgiu Otilia, cu domiciliul în mun. Câmpia Turzii, str. Cloșca nr. 1, jud. Cluj prin reprezentant av. Giurgiu Nicolaie, în contradictoriu cu pârâții Giurgiu Ovidiu Vasile, Filip Georgeta Dana, Giurgiu Horațiu Dan, toți cu domiciliul în mun. Câmpia Turzii, str. Cloșca, nr.1, jud. Cluj, Borza Gligor Gabriel, cu domiciliul în mun. Câmpia Turzii. Str. Iancu Jianu nr.3, jud. Cluj, Parohia Bisericii Ortodoxe Câmpia Turzii, cu sediul în mun. Câmpia Turzii, jud. Cluj, Parohia Bisericii Locale Greco Unite Câmpia Turzii, cu sediul în mun. Câmpia Turzii, jud. Cluj, Borza Mihaela, cu domiciliul în mun. Câmpia Turzii. Str. Iancu Jianu nr.3, jud. Cluj și SC TEFIR IMPORT EXPORT SRL, cu sediul în mun. Câmpia Turzii, str. Iancu Jianu nr.2, jud. Cluj.

Obligă reclamanta să plătească pârâților Borza Mihaela și SC TEFIR IMPORT EXPORT SRL suma de 1240 lei, câte 620 lei în favoarea fiecăruia, cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând onorariu avocațial.

Cu drept de recurs, în termen de 15 de zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi 04 octombrie 2012.

**PREȘEDINTE
FLORIN CĂTĂLIN JACOTĂ**

**GREIER
MARCELA BOBOC**

Red./Dact./F.C.J./F.C.J./ 11 ex.